

واکنش سریع هنگام وقوع زلزله می تواند شما را از جراحات احتمالی محافظت کند. حداقل دوبار در سال، پناه گیری را تمرین کنید.

علیرضارحیمی:
خودتان شماره رئیس جمهوری روحانی را بگیرید

علیرضارحیمی، عضو هیأت رئیسه مجلس در جلسه علنی روز گذشته در نطق میان دستور خود گفت: «تصمیم هوشمندانه ایران در مهلت ۶۰ روزه برای محدود کردن اقدامات برجامی، فرصت ممتازی را در اختیار اعضای باقیمانده در برجام به ویژه اتحادیه اروپا داد تا با درک واقعی از شرایط، بهره مندی همه اعضا را برجام را تضمین کرده و در عمل همه تعهدات و توافقات را به واقعیت مورد انتظار برگردانند. آقای ترامپ! منتظر تماس تلفنی از ایران نباشید، خودتان شماره چهار رقمی رئیس جمهوری روحانی را بگیرید تا از واقعیت ماجرا آگاه شوید»

گزارش تصویری

نخستین جلسه رسیدگی پرونده موسوم به شرکت پدیده، روز گذشته به قضاوت قاضی منصوری در دادگاه عمومی و انقلاب مشهد برگزار شد. (ایستا)

یو جانگ هیان، سفیر کره جنوبی، به منظور دیدار با مسئولان شهر مقدس مشهد، در سفری سه روزه عازم این شهر شد. (مشرق)

یکی از طرفداران پرسپولیس که برای حمایت از تیم محبوبش به ورزشگاه آزادی رفته بود. این طور سفره افطار خود را روی زمین پهن کرد و پس از شنیدن نوای ملکوتی اذان مغرب، شروع به افطار کرد. سفره افطار این تماشاگر فوتبال، پرچم تیم محبوبش یعنی پرسپولیس بود. (خبر آنلاین)

برداشت کل محمدی در روستای «الله رودبار» از توابع بخش مرکزی شهرستان بابل در استان مازندران از اواسط اردیبهشت ماه آغاز شده است. (مهر)

یادداشت

«خط مقدم» را با رسم شکل توضیح دهید

۱- شاید خیلی از ما، انتقاد جدی داشته باشیم به حرف های عراقچی در باره افغانستانی های مقیم کشورمان؛ این که بهتر بود مفهوم مورد نظرش را با کلمات مناسب تری بیان می کرد، این که بهتر بود تهدیدش را به سبک دیگری به گوش طرف متخاصم می رساند، این که توضیحات قبل و بعد کلامش باید شنیده می شد و... با همه این نقدها و نظرها، اگر اندکی از جوگیری ها کم کنیم، حرف های معاون سیاسی وزیر خارجه از منظر منافع ملی قابل دفاع است، ولی روی حاشیه هایش می شود بحث کرد و هم نظر نبود. اما این که این اظهار نظر از موضع یک مقام مسئول، فرصتی بشود برای تسویه حساب سیاسی از آن نامرادی های روزگار است، جناحی که انکار سعی می کند از هر فرصتی برای تخریب رقیب استفاده کند و آن را جزو سرگرمی ها و تکالیف شان می داند؛ بی توجه به این که الان در چه شرایطی هستیم و عراقچی و امثال او، در پیشگاه نبرد دیپلماتیک قرار دارند یا نه، می گویند برای مردم و رسانه های آمریکایی هیچ چیز به اندازه منافع ملی اهمیت ندارد، همین می شود که با همه شعارهای آزادانه، خبرهای جنگ عراق کاملا کنترل شده و براساس برنامه وزارت دفاع این کشور منتشر می شد. در کشور خودمان هم، با همه انتقادهای احتمالی، وقتی نام سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در فهرست حامیان تروریسم از نظر ایالات متحده قرار گرفت، از رئیس جمهوری گرفته تا بسیاری از چهره های سیاسی و منتقدان، نسبت به این رفتار واکنش نشان دادند و سپاه را از ارکان اقتدار و امنیت کشور دانستند. حالا این رفتار خرد روزانه را با موضع گیری های اخیر مقایسه کنید، چیزی که در آن یافت می نشود! همین تعقل سیاسی در خط مقدم جنگ دیپلماتیک است. این را باید در زمره الفبای سیاسی و جناحی به بسیاری یاد داد که وقتی پای منافع ملی وسط است، نخستین چیزی که کنار گذاشته می شود، جناح بندی های سیاسی است.

۲- حالا این وسط، یکی که خودش را کباده کش فرهنگی جبهه منتقدان دولت می داند و کلی هم حسن سابقه از خود به جا گذاشته، نظر سنجی توپیرتری راه انداخته که کدام برای کشور زیانبارتر است: جنگ یا دولت روحانی. می بینید منطق «ترجیح منافع جناحی به منافع ملی» چه نتیجه ای با خود می آورد؟ حواستان هست در کدام جبهه می جنگید؟ این رسم کدام جنگ است که به پیشانی لشکر از پشت سر حمله کنند و یاد به غیغ بیندازند و حس پیروزی متدانه داشته باشند؟ در داور اینجاست که این جنس آدم ها -حتملا- خودشان را قهرمان و دلسوز هم می دانند و اظهار نظر کردن درباره همه چیز را حق طبیعی خود می دانند؛ کسانی که از درک مصادیق امنیت ملی عاجزند، شرایط کشور را نمی فهمند و برایشان بهره برداری کوتاه مدت و گذرای سیاسی بر هر چیز از رحمت دارد. چه خوب گفته اند که دشمن دانا بلندت می کند، بر زمینت می زند نادان دوست.

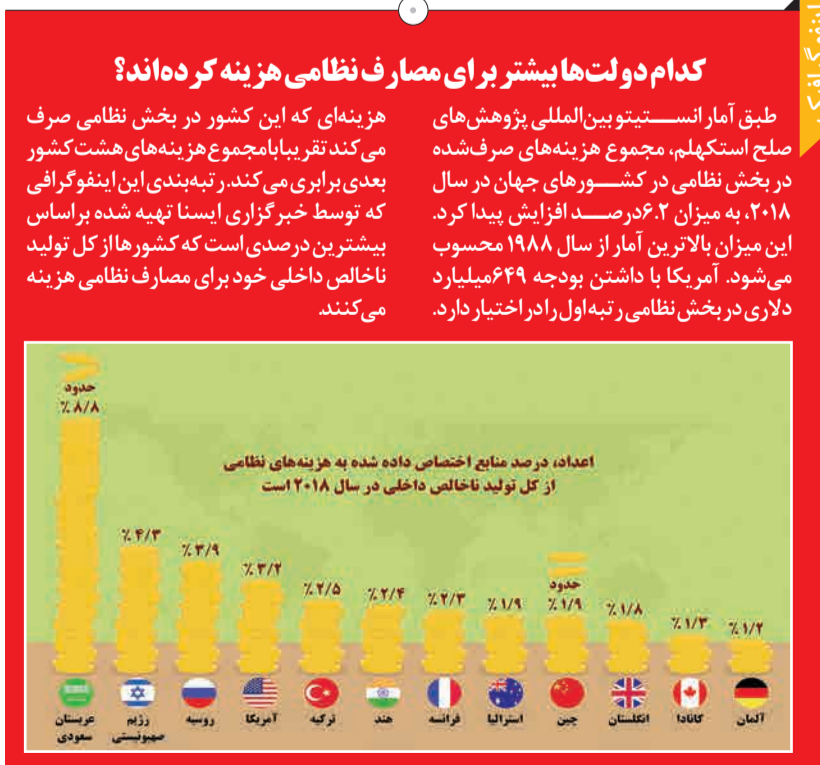
مروری بر آنچه در فضای رسانه ای کشور می گذرد و آتشی که روشن شده

«صلح» و «امنیت» چه کسانی را بر می آشوبد؟

طی پیام رسمی به ایران تاکید کرده است که تحت هیچ شرایطی برنامه ای برای درگیری نظامی با ایران ندارد، اما برخی در داخل تلاش دارند وضع «جنگ یا صلح» را برای مردم ترسیم کنند، تا در این دوراهی، جمهوری اسلامی ایران را به خواسته مقامات آمریکایی یعنی مذاکره نزدیک سازند. این اعتراضات به صدا که در فضای مجازی بازتاب زیادی داشت، به کمترین زمان نیاز داشت تا به توقف انتشار مجله بینجامد. روز گذشته چند روزنامه از این توقیف ابراز شادمانی کرده و حتی جلد صدا را نشان داده و از هشتگ #صدای_ترامپ برای تعریف آن استفاده کرده بودند. اما از همه قابل توجه تر نشریه فریختگان متعلق به دانشگاه آزاد بود. نشریه ای که اگر چه گرایش های سیاسی آن بر کسی پوشیده نیست، اما این بار با استفاده از گرافیک و رسم شکل خواسته بود نشان دهد که اصلاح طلبان در نقشه ترسیمی آمریکا بازی می کنند و با ایجاد ترس سعی دارند ایران را به عقب نشینی وادار کنند. در مورد این جلد و تحلیل محمد قوچانی، سردبیر روزنامه سازندگی و عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی یادداشتی در صفحه اینستاگرام منتشر کرد که در بخش هایی از آن آمده بود: «شما مدعیان فریختگی البته شاید فرق اوپاما و ترامپ را نفهمید یا خود را به تهازل بزیند، اما ما عوام الناس و مردم کوچه و خیابانی می دانیم که گر چه حریف، حریف است و دل هیچ آمریکایی برای ایرانی نمی سوزد، اما می توان میان دشمن اختلاف افکنی کرد. همان کاری که دشمن علیه ایران می کند و از گلولی شما مخالفان واقعی امپریالیسم آمریکا را به بازی در زمین ترامپ متهم می کند...»

چنین سلسله ای از انتقادات و هجمه ها البته بی سابقه نیست و اهالی رسانه و سیاست با آن آشنا هستند، اما این که در روزهای ملتهب میان ایران و آمریکا، چرا باید نوک پیکان یک جناح به سوی یک نشریه و بعد به سوی جمعی از فعالان سیاسی گرفته شود، پاسخ سراسری ندارد. این اختلاف ها اگر تنها در فضای مجازی اتفاق می افتاد، می شد آن را به اختلاف سلیقه تعبیر کرد، اما حالا که یک نشریه همزمان با اعتراضات عده ای از اصولگرایان بسته شده و در روز بعد چند رسانه همزمان جلد آن نشریه را به عنوان تیترو و عکس اصلی برگزیده اند و در جایی دیگر برای عده ای از سیاست ورزان دوسیه ای فراهم آمده، تصور این که همه چیز از اختلاف سلیقه ناشی می شود، سخت است. ماجرا هم از شماره آخر مجله صدا شروع شد. نشریه ای که در ماه های اخیر کمتر مطلب حاشیه داری از آن مورد توجه قرار گرفته بود. جلد این شماره صدا اما به موضوع این روزها پرداخته بود «دوراهی جنگ و صلح». با دیدگاه هایی از سیاستمداران که اغلب از مصایب جنگ گفته بودند و راه هایی دیپلماتیک که با آن می شود از منازعه دوری کرد. این که چرا چنین موضعی از نظر عده ای غیر قابل قبول و حتی خائنانه رسیده، چندان مشخص نیست. عده ای که می گفتند اصلا بحث جنگ و درگیری مطرح نیست و اوضاع بسیار آرام است و طرح چنین مباحثی برای کشاندن ایران به میز مذاکره است. تصمیمی که شایسته نمی دانستند. چرا؟ شاید برای این که رفتن به سمت درگیری را نباید به زبان آورد، تا زودتر اتفاق بیفتد! پیش از توقیف مجله صدا یک خبرگزاری درباره آن نوشته بود: «هفته نامه صدا در جدیدترین شماره خود که امروز منتشر شده، تیترو جلد خود را «دوراهی جنگ و صلح» انتخاب کرده است. روزنامه سازندگی نیز سرمقاله خود را به «وضعیت نه جنگ نه صلح» به قلم احمد نقیب زاده، عضو شورای مرکزی حزب سازندگی ایران اختصاص داده است. هفته نامه صدا به تحلیل اقدام ایران پرداخته و این سوال را مطرح کرده است که «میانبرها شکست خوردند یا بار دیگر ایران را از جنگ نجات می دهند؟» دو گانه صلح و جنگی که اکنون از سوی اصلاح طلبان مطرح می شود، اقدام تازه ای نیست. اصلاح طلبان با گفته ها و نوشته های خود توانستند بالاخره ایران را به سوی مذاکره با آمریکا و برجام سوق دهند که نتیجه آن این شد که آمریکا از برجام خارج شد و دستاوردی هم برای ایران نداشت... بدون شک اگر اصلاح طلبان به تکمیل راهبرد دشمنان نپردازند، آمریکا نه اقدام به جنگ خواهد کرد و نه موفق خواهد شد با ایران مذاکره کند... در حالی که آمریکا

حاشیه

هاستل در ایران غیر قانونی است؟

هاستل از ترکیب دو واژه انگلیسی Host (مهمان کردن) و Hotel (هتل) ساخته شده و اقامتگاهی اجاره ای است که در آن تخت های یک اتاق به مسافران اجاره داده می شود. با این توضیح مسئولان گردشگری کشور می گویند مجوزی برای هاستل وجود ندارد. دلار بزرگنیا، مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان تهران، گفته: «ما مجوزی به نام هاستل نداریم.» ولی تیموری، معاون گردشگری کشور هم گفته: «عنوان هاستل جزو مصداق تأسیسات گردشگری کشور نبوده. در آخرین ویرایش سال ۱۳۹۴ هم مصدق با این عنوان به آیین نامه اضافه نشد.» اما اعتماد آنلاین گزارشی داده ممنوعیت هایی سبب شده تابلوی برخی از هاستل ها در کشور از سوی نیروی انتظامی پایین کشیده شود. کاهش میزان کنترل میهمانان در این اقامتگاه ها در مقایسه با هتل ها باعث پیدایش چنین ممنوعیت هایی شده، اما سازمان گردشگری می گوید باز پرساختن به نام هاستل مخالف نیست.

پشت صحنه

می خواهیم در دادگاه از فساد عظیم بانک سرمایه صحبت کنیم

قرار است فردا دادگاهی به اتهامات سیدمحمد هادی رضوی از جمله متهمان بانک سرمایه رسیدگی کند. رضوی در گفت و گویی با اینلا گفته از این دادگاه ها نمی ترسد و اشخاص دیگری از جمله مدیران فعلی بانک سرمایه باید بترسند که امروز ژست عدالت طلبانه گرفته اند: «ما دو سال است که منتظر آغاز دادگاه هستیم و اصل داستان فراموش شده که بدهکاران بانکی اشخاص دیگری هستند.» او در خصوص بزرگنمایی نام خود در رسانه ها هم گفته: «ظلم رسانه ای در حق من این است که چون نام رضوی به واسطه انتسابش بزرگ است، روی این نام مانور داده می شود. اصل داستان فراموش شده که بدهکاران بانکی اشخاص دیگری هستند. همچنین من جزو بدهکاران بانک سرمایه نیستم، من تسویه کرده ام و می خواهم در دادگاه بامستندات از فساد عظیم مجموعه بانک سرمایه صحبت کنم. در این دادگاه خیلی از افرادی که در سیر پرونده دخیل بودند، دچار مشکل خواهند شد؛ چرا که نمی خواهم این باب باز شود که برای برخی با ظلم پرونده باز کنند.» او می گوید که ۸۰ میلیارد تومان تسهیلات گرفته و به وسیله واگذاری یک ملک تسویه